

Решение на Съда (голям състав) от 14 септември 2010 г. — Lego Juris A/S/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Mega Brands Inc.

(Дело C-48/09 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Регламент (ЕО) № 40/94 — Марка на Общността — Възможност формата на стока да се регистрира като марка — Регистриране на триизмерен знак, съставен от горната страна на блокчето „Lego“ — Отмяна на посочената регистрация по искане на предприятие, което търгува с блокчетата за игра със същата форма и размери — Член 7, параграф 1, буква д), подточка ii) от посочения регламент — Знак, който се състои изключително от формата на стоката, необходима за постигането на технически резултат)

(2010/C 301/03)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Lego Juris A/S (представители: V. von Bomhard и T. Dolde, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: D. Botis), Mega Brands Inc. (представители: P. Carpuuns и C. De Meyer, advocaten).

Предмет

Жалба срещу Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 12 ноември 2008 г. по дело Lego Juris A/S/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) (Т-270/06), с което Първоинстанционният съд отхвърля жалба за отмяна, подадена от притежателя на триизмерна марка на Общността, представляваща формата на блокче „Lego“, за стоки от класове 9 и 28, срещу Решение R 856/2004-G на разширения апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (СХВП) от 10 юли 2006 г., с което се отхвърля жалбата срещу решението на отдела по заличаването за частична отмяна на посочената марка в рамките на искане за отмяна от страна на Mega Brands — Тълкуване на член 7, параграф 1, буква д), подточка ii) от Регламент (ЕО) № 40/94

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Lego Juris A/S да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 82, 4.4.2009 г.

Решение на Съда (първи състав) от 16 септември 2010 г. (преюдициално запитване от Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — Гърция) — Zoi Chatzi/Ypourgos Oikonomikon

(Дело C-149/10) ⁽¹⁾

(Социална политика — Директива 96/34/ЕО — Рамково споразумение за родителския отпуск — Тълкуване на клауза 2, точка 1 от Рамковото споразумение — Носител на правото на родителски отпуск — Родителски отпуск, предоставян при раждане на близнаци — Понятието „раждане“ — Отчитане на броя родени деца — Принцип на равно третиране)

(2010/C 301/04)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Страни в главното производство

Жалбоподател: Zoi Chatzi

Ответник: Ypourgos Oikonomikon

Предмет

Преюдициално запитване — Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — Тълкуване на клауза 2, точка 1 от Директива 96/34/ЕО на Съвета от 3 юни 1996 година относно рамковото споразумение за родителския отпуск, сключено между Съюза на конфедерациите на индустриалците и на работодателите в Европа (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ЕКП) (ОВ L 145, стр. 4; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 3, стр. 160) във връзка с член 24 от Хартата на основните права на Европейския съюз (ОВ С 83, стр. 389) — Родителски отпуск, предоставян при раждане на близнаци — Предоставяне на само един родителски отпуск при раждане на близнаци — Нарушение на член 21 от Хартата на основните права поради дискриминация въз основа на раждане и поради несъвместимо с принципа на пропорционалност ограничаване на правата на децата—близнаци?

Диспозитив

1. Клауза 2, точка 1 от Рамковото споразумение за родителския отпуск, сключено на 14 декември 1995 г., съдържащо се като приложение към Директива 96/34/ЕО на Съвета от 3 юни 1996 година относно рамковото споразумение за родителския отпуск, сключено между Съюза на конфедерациите на индустриалците и на работодателите в Европа (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ЕКП), съответно изменена с Директива 79/75/ЕО на Съвета от 15 декември 1997 година, не може да се тълкува в смисъл, че предоставя на детето лично право на родителски отпуск.
2. Клауза 2, точка 1 от споменатото рамково споразумение не трябва да се тълкува в смисъл, че раждането на близнаци дава право на такъв брой родителски отпуск, който да е

равен на броя родени деца. Въпреки това в светлината на принципа на равно третиране тази клауза изисква от националния законодател да въведе режим на родителски отпуск, който в зависимост от съществуващото в съответната държава членка положение да осигурява на родителите на близнаци третиране, което да отчита надлежно особените им потребности. Националният съд следва да провери дали националната правна уредба отговаря на това изискване и при необходимост да тълкува тази национална правна уредба до изчерпване на всички възможности в съответствие с правото на Съюза.

(¹) ОВ С 148, 5.6.2010 г.

Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgerichts Frankfurt am Main (Германия) на 7 юли 2010 г. — Georg Neidel/Stadt Frankfurt am Main

(Дело С-337/10)

(2010/С 301/05)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Страни в главното производство

Ищец: Georg Neidel

Ответник: Stadt Frankfurt am Main

Преюдициални въпроси

1. Член 7 от Директива 2003/88/ЕО (¹) прилага ли се и към служебните правоотношения?
2. Член 7, параграф 1 от Директива 2003/88/ЕО обхваща ли и правото на годишен отпуск, когато националното право предвижда такова право от повече от 4 седмици?
3. Попадат ли в рамките на член 7, параграф 1 от Директива 2003/88/ЕО и това право на отпуск, което се предоставя съгласно националното право в допълнение към годишния отпуск поради неравномерното разпределение на работното време като компенсация за положен труд през празничните дни?
4. Може ли пенсиониран държавен служител да основе пряко върху член 7, параграф 2 от Директива 2003/88/ЕО право на парично обезщетение за неизползван годишен отпуск,

когато поради заболяване не е работил и поради това не е бил в състояние да използва годишния си отпуск под тази форма?

5. Може ли това на това право на парично обезщетение за неизползван годишен отпуск поне отчасти да се противопостави предвиденото в националното право предсрочно погасяване на правото на отпуск?
6. Обхватът на предвиденото в член 7, параграф 2 от Директива 2003/88/ЕО право на парично обезщетение за неизползван годишен отпуск разпростира ли се само до предвидения в член 7, параграф 1 от Директива 2003/88/ЕО минимален годишен отпуск от 4 седмици, или излиза извън тези рамки и включва и предвиденото в националното право допълнително право на отпуск? Това допълнително право обхваща ли и правото на отпуск, което се полага единствено въз основа на специфичното разпределение на работното време?

(¹) Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3).

Иск, предявен на 20 юли 2010 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело С-362/10)

(2010/С 301/06)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: S. La Pergola и K. Herrmann)

Ответник: Република Полша

Искания на ищеца

- да установи, че като не е приела законите и подзаконовите разпоредби, необходими за прилагане на членове 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10 и 11 от Директива 2003/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 ноември 2003 година относно повторната употреба на информацията в обществения сектор (¹), Република Полша не е изпълнила задълженията си по посочените разпоредби от тази директива;
- да осъди Република Полша да заплати съдебните разноски.